

WET van 5 januari 1952, tot regeling van de verantwoordelijkheid van de ministers (G.B. 1952 no. 3).

Artikel 1¹

1. De ministers zorgen voor de uitvoering van de Grondwet, de verdragen en andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties, voor zover deze in Suriname van toepassing zij, de wetten en de staatsbesluiten.
2. Zij zijn wegens het niet naleven van de in het eerste lid van dit artikel bedoelde verplichting verantwoordelijk en in rechten vervolgbaar overeenkomstig de volgende bepalingen.

Artikel 2

De mede-ondertekening van een wet, van een staatsbesluit, van een resolutie, van een besluit of van een beschikking wijst de minister of ministers aan, die voor die wet, staatsbesluit, resolutie, besluit of beschikking aansprakelijk is of zijn.

Artikel 3

Met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren met ofzonder ontzetting van het in artikel 46 sub 3° van het Surinaams Wetboek van Strafrecht vermelde recht, wordt gestraft de minister:

- 1°. die zijn mede-ondertekening verleent aan staatsbesluiten, resoluties, besluiten of beschikkingen, wetende, dat daardoor de Grondwet of de andere in lid 1 van artikel 1 van deze wet genoemde regelingen worden geschonden;
- 2°. die uitvoering geeft of doet geven aan staatsbesluiten, resoluties, besluiten of beschikkingen, wetende, dat deze niet van de vereiste mede-ondertekening van een minister zijn voorzien;
- 3°. die beschikkingen neemt of bevelen geeft of bestaande beschikkingen of bevelen handhaaft, wetende, dat daardoor de Grondwet of andere in lid 1 van artikel 1 van deze wet genoemde wettelijke regelingen worden geschonden;
- 4°. die opzettelijk nalaat uitvoering te geven aan de Grondwet of van andere in lid 1 van artikel 1 van deze wet genoemde wettelijke regelingen, voor zover die uitvoering wegens de aard van het onderwerp tot zijn ministerie behoort of uitdrukkelijk aan hem is opgedragen.

Artikel 4

Met hechtenis van ten hoogste zes maanden wordt de minister gestraft, aan wiens grove schuld te wijten is, dat de in artikel 3 sub 4° omschreven uitvoering wordt nagelaten.

Artikel 5

De bij de artikelen 3 en 4 strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven.

Artikel 6

De ministers staan ter vervolging hetzij vanwege de Grondwet, hetzij vanwege De Nationale Assemblée te recht voor het Hof van Justitie in Suriname.

¹ Zie S.B. 1977 no. 45.

Artikel 7

1. Het besluit, waarbij vanwege de Grondwet de vervolging van een der ministers bevolen wordt, bevat een nauwkeurige aanduiding van de feiten waarop de beschuldiging van een of meerdere der bij deze wet strafbaar gestelde misdrijven rus, benevens de last op de Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie in Suriname om de vervolging in te stellen.
- 2.
3. Dit besluit wordt in afschrift aan de De Nationale Assemblée medegedeeld.
4. De Nationale Assemblée, zodanige mededeling ontvangen hebbende, nemen hunnerzijds geen aanklacht tegen dezelfde ministers wegens dezelfde feiten in overweging.

Artikel 8

Geen aanklacht tegen een van de ministers wordt bij De Nationale Assemblée in overweging genomen, tenzij door vijf leden schriftelijk en met opgave der feiten ingediend.

Artikel 9

1. De Nationale Assemblée overwegen in geheime vergadering of de aanklacht een onderwerp van nader onderzoek zal uitmaken.
2. De Voorzitter van De Nationale Assemblée geeft van de aanklacht binnen vier en twintig uren, nadat zij bij hem is ingediend, kennis aan de betrokken minister.
3. Het in overweging nemen der aanklacht kan niet vroeger dan acht dagen na deze kennisgeving aan de orde gesteld worden.

Artikel 10

1. Wanneer tot het in overweging nemen der aanklacht besloten is, wordt zij gesteld in handen van een Commissie van Onderzoek, daartoe door De Nationale Assemblée in openbare vergadering te benoemen.
2. Zij, die de aanklacht hebben ingediend, zijn van deze Commissie uitgesloten, doch kunnen door haar tot het geven van nadere inlichtingen worden gehoord.

Artikel 11

1. De Commissie van Onderzoek is belast met het opsporen en verzamelen van alle bescheiden, inlichtingen en bewijzen, die tot opheldering van de feiten, in de aanklacht vermeld, kunnen leiden.
2. De bepalingen van de Wet tot regeling van het recht van onderzoek (enquête) zijn daarbij van toepassing.
3. De bloedverwanten en aangehuwden van de betrokken minister in de rechte linie en tot in de derde graad der zijlinie, mitsgaders zijn echtgenoot, zelfs na echtscheiding, kunnen niet genoodzaakt worden verklaringen af te leggen.

Artikel 12

1. In iedere stand van het onderzoek is de Commissie van Onderzoek verplicht de betrokken minister wanneer hij dit wenst, te horen.
2. Hij kan niet genoodzaakt worden voor haar te verschijnen.

Artikel 13

1. Zodra de Commissie van Onderzoek de aanklacht genoegzaam toegelicht acht, brengt zij over de daarbij aangevoerde feiten verslag aan De Nationale Assemblée uit.
2. Over de aanklacht wordt verder geraadpleegd als over een voorstel van een wet.
3. Bij de beraadslaging over de aanklacht wordt de betrokken minister op zijn verlangen gehoord en aan hem in ieder geval het laatst het woord gegeven.
4. Hij behoudt dit recht niettegenstaande hij vóór of gedurende het onderzoek mocht zijn afgetreden.

Artikel 14

1. Wanneer een aanklacht tegen een der ministers door De Nationale Assemblée niet in overweging is genomen, kan, bij het opkomen van nieuwe bezwaren, de aanklacht hervat, in ieder geval vanwege de Regering de vervolging van de betrokken minister terzake dezelfde feiten bevolen worden.
2. Wanneer echter de aanklacht na gedaan onderzoek en gehouden beraadslagingen door De Nationale Assemblée verworpen is, kan tegen de betrokken minister wegens dezelfde feiten noch vanwege de Regering, noch vanwege De Nationale Assemblée opnieuw enig onderzoek ingesteld of een vervolging gelast worden.

Artikel 15

1. Iedere aanklacht tegen een der ministers wordt geacht verworpen te zijn, wanneer binnen zestig dagen na haar indiening, door De Nationale Assemblée geen eindbesluit is genomen.
2. Wanneer de aanklacht aanleiding geeft tot een onderzoek, kan deze termijn door De Nationale Assemblée tot eenhonderd en twintig dagen verlengd worden.

Artikel 16

Bij ontbinding en periodieke aftreding van De Nationale Assemblée vervalt een bij hen aanhangige aanklacht van rechtswege, onverminderd de bevoegdheid tot het doen van een nieuwe aanklacht overeenkomstig het bepaalde in artikel 8.

Artikel 17

De stilzwijgende verwerping van een aanklacht, ten gevolge van het verlopen van de termijn kan niet ingeroepen worden tegen de vanwege de Regering gegeven last om dezelfde persoon wegens dezelfde feiten te vervolgen.

Artikel 18

1. De Nationale Assemblée toetsen de aangebrachte feiten aan het recht, de billijkheid, de zedelijkheid en het belang van Suriname.
2. Genoegzame gronden tot vervolging vindende, wijzen De Nationale Assemblée in hun besluit de feiten, waarop de beschuldiging rust, nauwkeurig aan en belasten de Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie in Suriname met de vervolging, onder toezending, binnen drie dagen, van het besluit met de aanklacht en de verzamelde bescheiden.

Artikel 19

Na ontvangst der mededeling, bij het vorig artikel voorgeschreven, wordt vanwege de Regering tegen de aangeklaagde minister wegens dezelfde feiten geen vervolging gelast.

Artikel 20

1. De Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie in Suriname is verplicht aan de ontvangen last tot vervolging onmiddellijk gevolg te geven.
2. De bepalingen van het Wetboek van Strafvordering zijn op de vervolging en behandeling van toepassing.

Artikel 21

1. Het recht tot vervolging en tot vordering van straf uit kracht van deze wet verjaart door een tijdsverloop van vijf jaren.
2. De tijd van verjaring vangt aan met het oogenblik, waarop het misdrijf gepleegd is.
3. De verjaring wordt gestuit door het besluit, waarbij een aanklacht door de Regering of De Nationale Assemblée bevolen wordt, en begint weer te lopen van de dagtekening van deze besluiten of, ingeval van vervolging voor de strafrechter, van de laatste gerechtelijke akte.

Artikel 22

De opgelegde straffen verjaren door een tijdsverloop van tien jaren.

Artikel 23

De rechtsvordering tot vergoeding van kosten, schaden en interessen, door en tengevolge van een bij deze wet strafbaar gesteld feit geleden of nog te lijden, kan alléén na een veroordeling tot straf tegen een minister bij de gewone rechter worden ingesteld.

Artikel 24²

Deze wet treedt in werking met ingang van een nader door de President te bepalen dag en kan worden aangehaald onder de naam “Regeling Ministeriële Verantwoordelijkheid”.

5.

² I.w.t. 15 januari 1952 (G.B. 1952 no. 4).